

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem Divi Thomae. Tomi Qvinqve

Qui Est Primvs De Sacramentis: In Qvo Ea Continentvr, Qvæ Post
Præfationem Indicantvr

Suárez, Francisco

[Köln], 1619

5 Vtrum materia huius sacramenti vinu[m] de vite.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93807](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93807)

materia Baptismi, ita vinum est materia huius sacramenti. Sed in qualibet aqua potest fieri Baptismus: ergo in quolibet vino putam aliorum grandiorum, vel minorum, aut huiusmodi potest confici hoc sacramentum; praesertim cum in quibusdam terris vites non crescunt.

2. Praeterea acetum est quadam species vini quod de vite sumitur, ut Isidorus dicit. Sed de aceto non potest confici hoc sacramentum. Ergo videtur, quod vinum vitis non sit propria materia huius sacramenti.

3. Praeterea, sicut de vite sumitur vinum depuratum, ita etiam agresta, & mustum. Sed de his non videtur confici hoc sacramentum secundum illud quod in sexta Synodo legitur: & dicitur quod in quibusdam Ecclesiis sacerdotes sacrificio oblationis coniungunt vias, & sic simul utraque populo dispensent. Praecipimus igitur, ut nullus sacerdos hoc ulterius faciat. Et Iulius Papa reprehendit quosdam, qui expressum vinum in sacramento Domini calicis offerunt. Ergo videtur, quod vinum vitis non sit propria materia huius sacramenti.

Sed contra est, quod sicut Dominus se comparavit grano frumenti, ita etiam comparavit se vite, dicens, Ioan. 15. Ego sum vitis vera. Sed solus panis de frumento est materia huius sacramenti, ut dictum est. Ergo solum vinum de vite est propria materia huius sacramenti.

RESPONDEO dicendum, quod de solo vino vitis potest confici hoc sacramentum. Primo quidem propter institutionem Christi, qui in vino vitis hoc sacramentum instituit, ut patet ex eo, quod ipse dicit Matthaei 26. circa institutionem huius sacramenti. Non bibam amodo de hoc genimine vitis. Secundo, quia sicut dictum est, ad materiam sacramentorum assumitur id, quod proprie & communiter habet talem speciem. Proprie autem vinum dicitur, quod de vite sumitur alij vero liquores vinum dicuntur, secundum quandam similitudinem ad vinum vitis.

Tertio, quia vinum vitis magis competit ad effectum huius sacramenti, qui est spiritalis latitudo, quia scriptum est, quod vinum latificat cor hominis.

Ad primum ergo dicendum, quod illi liquores non dicuntur proprie vinum, sed secundum quandam similitudinem. Potest autem verum vinum ad terras illas deferri, in quibus vites non crescunt, quantum sufficit ad hoc sacramentum.

Ad secundum dicendum, quod vinum fit acetum per corruptionem, unde non fit reditus de aceto in vinum, ut dicitur 8. Metu. Et ideo sicut de pane totaliter corrupto non potest confici hoc sacramentum, ita de aceto. Potest tamen confici de vino acetum, sicut & de pane, qui est in via ad corruptionem, licet peccet conficiens, ut prius dictum est.

Ad tertium dicendum, quod agresta est in via generationis, & ideo nondum habet speciem vini & propter hoc de ea non potest confici hoc sacramentum. Mustum autem iam habet speciem vini, nam eius dulcedo attestatur digestionem, quae est completio a naturali calore, ut dicitur in 4. Meteor. & ideo de musto potest confici hoc sacramentum. Non tamen debent vna integrum huius sacramenti misceri, quia idem esset ibi aliquid praeter vinum.

Prohibetur etiam, ne mustum statim expressum de vna, in calice offeratur, quia hoc est indecens propter impuritatem musti, potest tamen in necessitate fieri, dicitur enim ab eodem Iulio Papa: Si necesse fuerit, borvus in calice comprimat.

COMMENTARIUS.

IN corpore articuli affirmat D. Thom. & optimis, & clarissimis rationibus ostendit, vinum vitis esse materiam necessariam huius sacramenti. In solutionibus vero argumentorum, discernit ac separat aliquos liquores, qui materia esse non possunt, quia vel non sunt ex viis expressis, sed sunt aliarum rerum succi, certe si sunt ex viis, sunt iam corrupti, ut acetum, vel nondum sunt maturi, ut agresta. De musto vero non satis aperte loquitur D. Thom. Dicit enim, si expressum sit ex viis, esse sufficientem materiam, quam Franc. Suarez Tom. 3.

vinum autem intra viam est, solum dicit non debere consecrari, quia si ibi esset aliquid praeter vinum. In qua ratione & modo dicendi videtur indicare D. Thom. illam materiam non esse omnino ineptam, atque adeo consecrationem in ea factam, quoad eam partem, esse validam, quamvis debito modo non fiat, & ita videtur intellexisse Richar. dist. 11. art. 1. q. 2. ad 3. Sed non est haec vera expositio, ut benelic Galetanus sentit, sensus ergo est, non debere, id est, non posse in viis confici, quia nondum est vinum, ut in disputatione latius dicitur.

ARTICVLVS VI.

Vtrum aqua sit vino permiscenda.

AD sextum sic proceditur. Videtur, quod aqua non sit vino permiscenda. Sacrificium enim Christi figuratum fuit per oblationem Melchisedech, qui Gen. 14. non legitur obtulisse, nisi panem & vinum. Ergo videtur, quod in hoc sacramento non debeat adungi aqua.

2. Praeterea, Diversorum sacramentorum diverse sunt materiae. Sed aqua est materia Baptismi. Ergo non debet assumi ad materiam huius sacramenti.

3. Praeterea, Panis & vinum sunt materia huius sacramenti. Sed panis nihil adiungitur. Ergo nec vino debet aliquid adungi.

Sed contra est, quod Alexander Papa scribit. In sacramentorum oblationibus que inter missarum solemnias Dominum offeruntur, panis tantum & vinum aqua permiscum in sacrificium offerantur.

Respondeo dicendum, quod vino, quod offertur in hoc sacramento, debet aqua misceri. Primo quidem propter institutionem. Probabiliter enim creditur, quod Dominus hoc sacramentum instituerit in vino aqua permiscum secundum morem illius terra. Unde & Proverborum 9. dicitur, bibite vinum quod miscui vobis. Secundo, quia hoc conuenit representationi Domini passionis. Unde dicit Alexander Papa. Non debet in calice Domini, aut vinum solum, aut aqua sola offerri, sed vtrumque permiscum: quia vtrumque ex later eius in passione sua profusus legitur. Tertio, quia hoc conuenit ad significandum effectum huius sacramenti, qui est vniuersi populi Christiani ad Christum, quia ut Iulius Papa dicit, videmus in aqua populi in calice, in vino vero ostendi sanguinem Christi. Ergo cum in calice vino aqua miscetur, Christo populus adiungitur. Quarto, quia hoc competit ad vltimum effectum huius sacramenti, qui est introitus ad vitam aeternam. Unde Ambrosius dicit in libro de sacramentis. Redundat aqua in calicem, & salis in vitam aeternam.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut Ambrosius dicit, videtur, sicut sacrificium Christi significatum est per oblationem Melchisedech, ita etiam significatum est per aquam, quae in eremo fluxit de petra, secundum illud, 1. Corinth. 10. Bibebant autem de spiritali conueniente eos petra.

Ad secundum dicendum, quod aqua assumitur in Baptismo ad vsum ablationis. In hoc autem sacramento assumitur ad usum refectionis. Secundum illud Psal. 22. Super aquam refectionis educavit me.

Ad tertium dicendum, quod panis ex aqua & farina conficitur. Et ideo cum vino aqua miscetur, neutrum sine aqua existit.

ARTICVLVS VII.

Vtrum permiscio aquae sit de necessitate huius sacramenti.

AD septimum sic proceditur. Videtur, quod permiscio aquae sit de necessitate huius sacramenti. Dicit enim Cyrillus ad Caesilium. Sic calix Domini non est aqua sola & vinum solum, nisi vtrumque miscatur, quomodo nec corpus Domini potest esse farina sola nisi vtrumque, scilicet, & c.

Richardus Caiet.

Alex. in ep. ad omnes fideles a mensuris.

Alex. ad omnes orthodoxos de illius ratione. Constat. dicitur. de cons. d. 2. c. cum omnibus circa mandatum.

lib. 1. de sac. c. 1. a mod. rom. 4. Eod. lib. 5. c. 11. 1070. 4.

In 9. ar. 6. ad 4. c. 6. ar. 4. d. 1. 7. ar. 4. q. 2. ar. 4. q. 2. c. 1. Cor. 11. lib. 6. c. 5.

